

liitto, Karjalan Sivistysseura, joukko vuokkiniemeläisiä ja Sammatti-Seura.

Itäkarjalaisten sepeleissä olivat seuraavat sanat:

Kalevalaisten runojen suuren kerääjän ja kokoonpanijan unohtumattomalle Elias Lönnrotin muistolle — Suurella kiitollisuudella ja kunnioituksella. Karjalan Sivistysseura.

Vuokkiniemen suurten runoarteitten tavoittajan ja niitten erikoisten arvostajan Elias Lönnrotin katoamattomalle jalolle muistolle — Joukko Vuokkiniemeläisiä.

Sammatin kunta oli juhllisuuksien päätyttyä tarjonnut kutsuvieraille päivälliset Lönnrotin emännyskoululla.

*

Kun allekirjoittanut, lähinnä Suomessa olevien vienalaisten edustajana oli tässä meitäkin läheisesti koskevassa juhlatilaisuudessa läsnä sekä Karjalan Sivistysseuran että vuokkiniemeläisten, tärkeimmän rajantakaisen runoalueen puolesta esittämässä niitä kiitollisuuden tunteita, joita Kalevalan laulajaheimon jälkeläiset tuntevat Paikkarin Eljasta kohtaan, olisi hän halunnut nämä ajatukset esittää sanotussa tilaisuudessa. Järjestäjien taholta oli kuitenkin ennakoita määrätty, että tilaisuudessa esitetään vain ennakoita määrätty viralliset puheet. Me itäkarjalaiset nim. tunnemme syvää kiitollisuutta Elias Lönnrotia kohtaan ei vain siitä, että hän pelasti sieltä ja siellä säilyneet runoarteet unhoon joutumasta, vaan siitäkin, että hän saattoi miltei kadoksissa olleen Runo-Karjalan henkiset aarteet, jo muualta miltei kokonaan kadonneet kulttuurimme ihmisten ilmoille ja lisäksi saattoi tämän kulttuurin säilyttäjät ja edustajat maailman tietoisuuteen.

W. K.

Huoti Hilippälä kuollut

Huoti Hilippälä kuoli toukokuun 22 p:nä kotonaan Kuusamossa. Hän oli syntynyt Uhtualla 16 p:nä kesäkuuta 1880. Hän suoritti elämäntyönsä työnjohtajan tehtävissä Vienan-Karjalan, Kuolan ja Pohjois-Suomen metsätyömailla aluksi ruotsalaisissa ja myöhemmin suomalaisissa puutavarayhtiöissä.

Huoti Hilippälä tuli tunnetuksi ja tunnustetuksi johtaessaan Karjalan vapauspyrkimyksiä ollessaan Vienan Karjalan väliaikaisen hallituksen puheenjohtajana. Hän siirtyi toisten pakolaisten kanssa Suomen rajojen sisäpuolelle asuen suurimmaksi osaksi Kuusamossa. Ankara sairaus, jota kesti 5 vuotta heikensi hänen terveytensä ja valmisti hänen siirtymistään täältä »murheen maasta». Hautaus tapahtui 2 päivänä kesäkuuta Kuusamon kirkkomaahan. Ruumiinsiunauksen toimitti Kuusamon uudessa ja kauniissa kirkossa kirkkoherra Poukkula puhuen vainajan elämäntehtävästä ja valmistautumisesta viimeiselle taipaleelle.

Talvipaastossa

Maammon rukki se hyrrää...

Sisar kartoilla narskuttaa,
on ukko pankolla piisin
ja tati tiukoin niisin
kangasta harmaata kalskuttaa.

Tervasvalkea piisissä palaa,
koira kaappia nuuskaisee salaa,
seinänraossa pärskyy päre,
nurkassa tuoksuu tuores näre.

Ukko verkkoon punoo paulaa,
kutoo myös seittiä sadun —
ihmemaahan hiihtää hän ladun
ja runon vanhan, niin vanhan laulaa.

Suuret kaupungit meille hän kuvaa —
Suomen ja Suomessa tapahtuvaa.
Ihmiset siellä ei syntii vihaa —
syövät paastossa voita ja lihaa.

Täti työnsä seisauttaa,
tekee hartaan ristinmerkin
ja kohdalla "Vanhan Erkin"
hän kiivaasti pirtaansa paukuttaa.

Uunin korvalla jyrsin ma palaa,
mieleni Suomeen niin kovasti halaa.
Olis syntii helppoa kantaa,
kun paastolle palttua sais antaa.

Sisar kartoilla narskuttaa,
on ukko pankolla piisin
ja tati tiukoin niisin
kangasta harmaata kalskuttaa.

Maammon rukki se hyrrää...

Onttoni Miihkali.

Hautaaminen tapahtui Uudella hautausmaalla, jonne arkun kantoivat vainajan viisi poikaa ja veli. Omaisten sepeleitä laskettaessa puhui vainajan poika, maatalousteknikko Viktor Hilippälä isänsä elämäntyöstä ja hänestä ihmisenä. Puheen julkaisemme toisessa paikassa lehteämme. Saattamassa oli suuri joukko omaisia, sukulaisia ja ystäviä, kunnioittaen vainajan muistoa lukuisilla adresseilla. Vainajan kodissa vietetyssä surujuhlassa puhuivat kirkkoherra Poukkula ja maanviljelijä H. Kyhälä.

Helsingissä olevien työtovereitten osanotto myöhästyi. Huoti Hilippälä jätti meihin tosiin kauniin muiston vaatimattomalla käyttäytymisellään ja rehellisellä olemuksellaan. Toinen toisensa jälkeen siirtyvät rauhan maille ne miehet, jotka uskalsivat vakaumuksensa puolesta antaa uhrinsa. Kevyet mullat hänen haudalleen!

W. K.

Fil.tri Vilho Helanen kuollut

Fil.tri Vilho Helanen

Viime kesäkuun 8 p:nä kuoli äkkiä Saksassa monin tavoin maamme vaiheissa mukana ollut ja sen asioihin suuresti vaikuttanut henkilö, fil.tri Vilho Helanen. Hänen suorittamaansa monipuoliseen ja ansiokkaaseen työhön maamme hyväksi ei ole tarkoitus tässä syventyä. Tämän lehden lukijoita kiinnostanee eniten tieto hänen osuudestaan heimotyöhön. Hänen työnsä Viron vapaussotaan ja virolaisten avustamiseen on sinänsä merkittävä. Mutta itäkarjalaisten ajatukset palaavat hänen osuuteensa Itä-Karja-

laa koskevaan heimotyöhön. Tällöin saatamme siinä erottaa kaksi vaihetta: heimoharrastuksen herättämiseen lähinnä ylioppilaspiirien keskuudessa ja niiden toteuttamiseen Itä-Karjalassa. Edellinen keskittyi lähinnä AKS:n ympärille, jonka puheenjohtajana Helanen toimi vv. 1927—28, 1934—35 ja 1936—44. Jälkimmäinen osa kuului siihen ajanjaksoon, jolloin maamme joutuessa jatkosotaan, miehitettyyn Itä-Karjalaan perustettiin sotilashallinto. Tällöin tuli Vilho Helasesta sotilashallinnon valistuspäällikkö. Ne, jotka tuntevat lähemmin Helasen osuuden tässä tehtävässä, saattavat todeta sen tarmon ja nopeuden, jolla Helanen taitavasti järjesti sotilashallintoalueen koulutuksen ja valistustyön. Samalla kun tämän toteutimme, samalla saatamme antaa tunnustuksen hyvästä suorituksesta siitä huolimatta, että AKS:n ohjelman toteuttaminen sotilashallinnon puitteissa poikkesivat useissa tapauksissa niistä suunnitelmista, joita itäkarjalaiset johtomiehet olivat laatineet heimonsa tulevaisuudesta.

Tohtori Helasen ruumiinsiunaus toimitettiin viime kesäkuun 27 p:nä Helsingissä, Vanhassa kirkossa, jolloin vainajan uhrautuva elämäntyö joutui laajojen kansalaispiirien kunnianosoitusten kohteeksi.

Vainaja saatetaan saattojoukon seuraamana Vanhasta kirkosta viimeiseen leposijaan.

